

Hvis regeringen vælger blot at læne sig tilbage og ikke at drage nogen som helst konsekvenser af Højesterets dom endside lade dens forhold til Amsterdamtraktaten vurdere af uafhængige eksperter, har man så i virkeligheden ikke gjort sagen en bjørnetjeneste og dermed lagt op til, at den måde, der kan komme en afklaring i de her spørgsmål på, kun er ved stadig flere retssager ved de danske domstole for om føje år at få Højesterets ord for, hvor grænsedragningen egentlig skulle drages?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til hr. Kristian Thulesen Dahl:

Sandhedens time kom, den dag Højesteret fremlagde sin dom, for den var krystallklar: en total frikendelse af regeringen. Og jeg troede herefter, at vi kunne berige hinanden ved at sige til hinanden: Nu vil vi ikke forplumre EU-debatten med nye juridiske spidsfindigheder, for nu har vi én gang for alle fået afklaret den scene, og nu vil vi altså ikke diskutere jura igen.

Vi har jo klarheden fra landets allerhøjeste juridiske myndighed på domstolsområdet, så skulle vi ikke sige til hinanden, at der ikke er mere tvivl på det område? Det synes jeg.

Hr. Kristian Thulesen Dahl fulgte så et spørgsmål op, som hr. Keld Albrechtsen stillede om nærhedsprincippet.

Lad mig slå fast, at Amsterdamtraktatens protokol om nærheds- og proportionalitetsprincipperne omhandler de nærmere betingelser for anvendelsen af de to principper.

Protokollen beskriver altså, hvordan EF's lovgivende institutioner i praksis skal bruge de to principper. Og man siger bl.a. herom i traktaten: »... de principper for forholdet mellem nationallovgivning og fællesskabslovgivning, som EF-Domstolen har udviklet, berøres ikke...«.

Protokollen forholder sig derimod ikke til de principper af retlig karakter, som Domstolen har udviklet.

Der er med andre ord ikke tale om en traktatfæstelse hverken af forrangsprincippet eller af de øvrige dele af Domstolens praksis, som i øvrigt omtales i nærhedsprotokollen.

Det er således fejlagtigt, at vi tillægger denne protokol større juridisk betydning, end den faktisk har. I dag er det retlige grundlag for forrangsprincippet EF-Domstolens praksis, og det vil det også være, når Amsterdamtraktaten er trådt i kraft.

Når juristerne derfor skal beskrive forrangsprincippet, må der således både i dag og i fremtiden henvises til EF-Domstolens praksis som den korrekte retskilde.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må sige til statsministeren, at jeg synes ikke, det er en spidsfindighed, om det er EF-Domstolen, der bestemmer her i Danmark, eller det er Folketinget. Det synes jeg ikke er en spidsfindighed; det synes jeg sådan set er ret vigtigt at vide på forhånd, inden man stemmer om Amsterdamtraktaten.

Men så vil jeg spørge statsministeren, om det ikke er korrekt, at en sådan protokol, altså den om det såkaldte nærhedsprincip, har fuldstændig samme retskraft og -virkning som selve traktatteksten.

Og jeg vil godt bede statsministeren bekræfte, hvad han faktisk også gjorde i det citat, han selv oplæste, at denne protokol, som er en del af traktaten, faktisk fastslår, at der gælder de principper, som Domstolen har udviklet. Tidligere har det været sådan, at det var Domstolens påstand, at Domstolen altid havde forrang. Nu bliver det skrevet ind i selve Amsterdamtraktaten. Jeg vil godt spørge statsministeren, om han ikke kan se, at det faktisk er en afgørende forskel, der her kommer ind.

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Tak for svaret.

Nu består en dom vel af to ting: hvorledes man forholder sig til selve skyldsspørgsmålet, og derudover også, hvad der står i præmisserne for dommen.

Det er jo fuldstændig rigtigt og har jo også været anerkendt raden rundt, at til selve spørgsmålet om, hvorvidt statsministeren overtrådte grundloven, da han underskrev Maastrichttraktaten, er det en frifindelse, men når det drejer sig om præmisserne, er der jo en lang række kommentarer fra Højesteret, som bl.a. har ført til en diskussion blandt i hvert fald nogle partier om, hvorvidt man skal åbne Europaudvalget for offentligheden, så den kan se, hvad der foregår. Det er en diskussion om, hvorvidt der i Amsterdamtraktaten er nogle problemer i forhold til præmisserne osv., og de spørgsmål må statsministeren da også tage dybt alvorligt.

Det, jeg kan forstå her i dag, er, at statsministeren fejler dem fuldstændig bort og siger: Det er en klokkeklar frifindelse, og derfor gider vi